

PRÚTY

IDENTITA, MLADOSŤ, REVOLÚCIA!

WWW.POSPOLITOST.ORG

ČÍSLO 31/SRPEŇ/AUGUST 2012

ÚVODNÍK

Prúty č. 31, srpeň / august 2012

Milí čitatelia! Po dlhšej dobe sme tu opäť s ďalším číslom Prútov. Redakcia mala technické problémy rôzneho charakteru, no nakoniec všetko dobre dopadlo a máte pred sebou dlho očakávané nové Prúty. Dúfame, že sa vám budú páčiť tak, ako tie minulé čísla, ba viac. Technické problémy vznikli hlavne kvôli nepriateľom slobody slova, najmä však slobody ako takej. No o podrobnostiach sa dozviete neskôr.

V tomto čísle Prútov sa dočítate, čo je to vlastne priama demokracia a čo sú jej hlavné prvky. V článku od Jakuba Škrabáka sa dočítate o novej alternatíve, ktorú ponúka Slovenská pospolitost'. Ide o alternatívne spoločenské zriadenie na základoch ideálov našich predkov. Toto všetko sa dočítate v obsiahlom článku **Občinný systém alias priama demokracia**.

V ďalšom článku si predstavíme pohľad na slobodu vlastniť zbraň.

Nejde o obhajobu zbraní ako takých, ale obhajobu práva na to, aby sme mohli brániť svoj majetok, svoje životy a životy našich blízkych. Článok nesie názov **O práve brániť svoj život a majetok (aj so zbraňou v ruke)**. Článok obsahuje aj stručný návod, ako si legálne zadovážiť zbraň.

Velmor – to je mladá nádejná slovenská kapela z Nitry, ktorá nám poskytla rozhovor. Dozviete sa informácie o jej vzniku, smerovaní i o jej názoroch. Na otázky redakcie odpovedal frontman kapely, Števo.

Ako sa už stalo zvykom, v každom čísle Prútov nájdete recenziu na knihu. V tomto prípade pôjde o trilógiu od **Juraja Červenáka – Bohatier**. Naša redaktorka Simona Kocurková nám predstaví toto veľké knižné dielo.

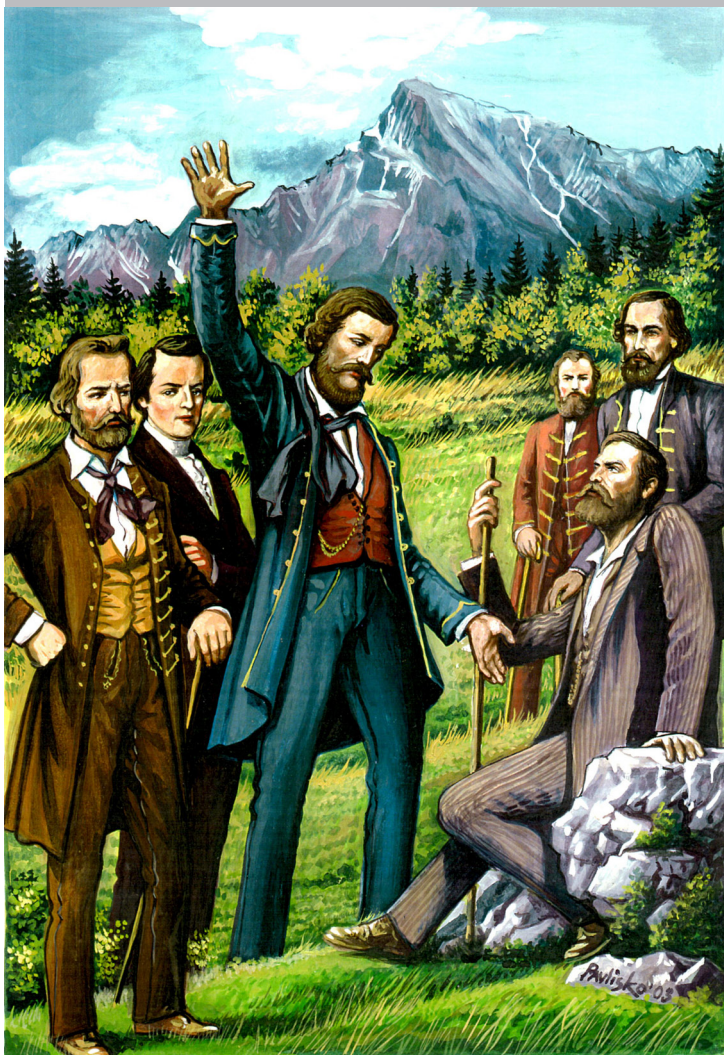
A pretože naša redakcia má rada recenzie rôzneho druhu, prichystali sme pre vás i recenziu na nové CD

od nemeckej kapely **Moshpit – We carry the heart**. Ide asi o najlepší album, aký bol kedy vydaný na národnej hudobnej scéne, preto by sme vám chceli i trošku predstaviť túto kapelu.

A na záver niečo kontroverzné. **O hip hope** sa v súčasnosti medzi národovcami vedú rôzne diskusie. Preto sme do tohto čísla zaradili i článok o tomto hudobnom žánri. Ide o pohľad národovca na tento hudobný štýl. Možno sa dozviete nové skutočnosti, pretože článok je písaný z iného pohľadu než aký je zvyčajný.

Dúfame, že toto číslo bude dostatočnou satisfakciou za to, že sme našich čitateľov nechali tak dlho čakať. Tak už sa teda nezdržujeme a podme čítať. Prajeme príjemne strávené chvíle pri čítaní Prútov.

Redakcia

NÁRODNÝ VÝSTUP NA KRIVÁŇ

100. výročie výstupu národovcov na Kriváň.

Dňa 18.8.2012 sa uskutoční tradičný výstup národovcov na vrchol Kriváňa. Samozrejme tam nebudú chýbať ani členovia Slovenskej pospolitosti. Budeme radi, ak sa s nami stretnete na vrchole!

OBČINOVÝ SYSTÉM ALIAS PRIAMA DEMOKRACIA

Človek odpradáva hľadá to, čo je pre neho najlepšie. Hľadá lepšie miesto pre život, kde by sa mu dobre vodilo. V histórii naši predkovia hľadali úrodné kraje, aby užívali seba a svoje rodiny. Ľudia vždy hľadali boha a vieru, aby mohli rozvíjať svoj duchovný život, pretože vedeli, že ich životy majú vyšší zmysel, že ľudský tvor nie je iba obyčajné zviera, aj keď je súčasťou prírody, rovnako ako iné tvory. Z toho môžeme súdiť, že človek má v živote materiálne i duchovné potreby. Celý ľudský život je vlastne napĺňanie týchto potrieb.

Aby mohol človek naplniť svoje potreby, začal sa spájať do väčších skupín, pretože tak si mohol efektívnejšie zabezpečiť potravu i ochranu pred nepriateľmi. Spočiatku tvorili tieto skupiny iba ľudia, ktorí boli v úzkom príbuzenskom zväzku, neskôr sa tento okruh rozšíril na ľudí tej istej rasy, toho istého pôvodu. A tak začali vznikať prvé kmene, prvé občiny a neskôr i národy. So vznikom týchto väčších skupín, teda kmeňov alebo rodov, či občín, začína byť očividná potreba koordinácie činností jednotlivcov v týchto skupinách. A tak začínajú vznikať spoločenské zriadenia.

Spoločenské zriadenie vlastne slúži na to, aby koordinovalo činnosti jednotlivcov v celku, aby spravovalo duchovné i materiálne potreby jednotlivcov. Spoločenských zriadení je veľa, no tento článok má ukázať na hlavné princípy, ktoré vyhovovali našim predkom, vyhovujú nám, Slovanom.

Tento článok má ukázať, aké spoločenské zriadenie je nám prirodzené, je najspravodlivejšie

a je najbližšie k nášmu etnickému charakteru. Pretože tak ako sa líšia charaktéry jednotlivcov, tak sa líšia i charakterové vlastnosti národov. Preto každému národu vyhovuje iné spoločenské zriadenie. Každý národ uprednostňuje zriadenie, ktoré je najbližšie jeho prirodzenosti.

Slovanský občinový systém

My, Slovania, sme národom, ktorý nadovšetko miluje slobodu a žije výrazným rodinným životom. I keď to nie je v súčasnosti tak viditeľné, v minulosti u našich predkov to tak bolo. Ak ideme pojednávať o slovanskom občinovom systéme, ideme pojednávať o systéme, ktorý fungoval v minulosti v našich národoch.

Duša Slovana je pevne spätá s jeho rodinou a nik tak nemiluje svojich blízkych tak, ako Slovan. Občinou bol práve rozšírený rodinný okruh a z tejto skupiny ľudí vychádzali všetky ustanovizne. Občina ručila za každého zo svojich členov, no nikdy nestrpela príživníkov ale

vždy sa starala o jednotlivcov, ktorí to potrebovali. V občine neexistovalo súkromné vlastníctvo, všetok majetok bol vlastníctvom celej občiny. Toto občinové zriadenie bolo spravodlivé pre všetkých, nakoľko o záležitostiach občiny rozhodoval každý jej člen, každý mal právo hlasovať. Všetci mali rovnaké práva aj povinnosti. Najvyšším rozhodovacím orgánom bol snem, na ktorom sa vynášali sudy, rozhodovalo sa o záležitostiach občiny. Ľudovít Štúr vo svojej knihe Slovanstvo a svet budúcnosti popísal hlavné zásady občinového systému takto: „Na občinových a okruhových zhromaždeniach je treba brať podľa možnosti do úvahy názory, nároky a záujmy všetkých, a pokiaľ je to možné, číť si ich a zohľadňovať. Tí, čo sa na týchto zhromaždeniach radia sú tí istí, ktorých sa tieto záležitosti týkajú a okrem toho sa považujú za členov tej istej rodiny, za rovných bratov.“ V tomto systéme bola veľmi veľká miera rovnosti, hlasovacie právo mal každý. Takáto rovnosť nebola

ani v gréckej demokracii, kde mali možnosť rozhodovať iba vyššie vrstvy a spravidla boli z rozhodovania vylúčení otroci a ženy.

Spojením viacerých obcí začali vznikáť tzv. župy, v ktorých sa sústredili zástupcovia obcí. Ďalším stupňom boli okruhy, ktoré zase vznikali spojením viacerých žúp. Za zástupcov obcí boli volení väčšinou starešiovia alebo žreci, ktorý boli vybraní do tejto funkcie pre svoje skúsenosti a múdrosť. Starešiovia a žreci sa začínajú objavovať až niekedy v 3. a 4. storočí. Ale nerozhodujú sami, vykonávajú svoje funkcie najmä v úlohe radcov. Dovtedy Slovania nemali ani starostov, ani starešinov, či žrecov.

Išlo teda o vzorovú priamu samosprávnú demokraciu, kde i sociálne si všetci boli rovní, nakoľko tu bolo spoločné vlastníctvo výrobných prostriedkov, neexistovala tu vládnuca vrstva a vrstva poddaných. Z pohľadu dneška to bola ideálna spoločnosť. Mala ale i svoje zápory. Ale nejde tu tak o zápory v spoločenskom zriadení, ale skôr o charakter slovanských národov.

Slovania tak milujú slobodu, že neznesú, aby im niekto vládol. Každá obecina si chcela spravovať svoje veci samostatne, preto si Slovania len ťažko zakladali silné štáty. Vytvorenie štátu brali ako veľký zásah do slobody jednotlivca. Odpor k vytvoreniu silných štátov kritizoval aj Štúr. Štúr kritizoval najmä slovanskú nesvornosť, neochotu si vytvoriť silný a prosperujúci štát. Štát má slúžiť k ochrane celku a preto ak neexistuje silný štát, podľahneme cudzím vplyvom, nepriateľom zvonka, ak nebudeme dostatočne jednotní. Tak sa to i stalo so slovanskými národmi. Podľahli sme cudzím vplyvom, ktoré narušili našu suverenitu a zmenili naše spoločenské zriadenia.

Tým, že si naši predkovia nevytvárali dostatočne silné štáty, podľahli vplyvom iných národov a dostali sa pod jarmo cudzincov. Občinný systém začal postupne zanikať. Najmä germánsky vplyv bol obrovský. Za najhorší moment môžeme považovať vytvorenie šľachty a vznik súkromného vlastníctva, kedy určitá skupina ľudí získala moc tým, že vlastnila pôdu. A tak sa naše národy dostali do pasce

feudalizmu, neskôr otrokárstva, kde občinný systém celkom zanikol. No spoločenské zriadenie sa nevyvinulo k lepšiemu, ale k horšiemu, pretože Slovania úplne stratili slobodu a samostatnosť, či už jednotlivec, alebo celý národ. A tento stav pretrváva dodnes.

Preto je veľmi dôležité, aby sme sa vyvarovali chybám našich predkov a aby sme vytvorili spoločnosť, kde budú naše národy už konečne slobodné. Sám Štúr považoval občinný systém za najviac spravodlivý, no považoval ho hlavne za určitú počiatočnú fázu vývoja slovanskej spoločnosti, ktorý sa pre chyby našich predkov vyvinul zlým smerom. Preto je veľmi dôležité, aby sme uchopili náš osud a budovali naše štáty na princípoch občinného systému, teda priamej demokracie.

Kritika súčasnej „demokracie“

Dnešné spoločenské zriadenie, ktoré je skoro vo všetkých slovanských štátoch sa nazýva parlamentná demokracia. V tomto odseku sa budem sústreďovať najmä na náš štát, pretože viem lepšie popísať podmienky, ktoré u nás panujú. Slovo demokracia je dnes tak sprofanované, že nikto toto slovo neberie vážne, neverí, že môže byť aj iný spravodlivý systém, ako ten súčasný. Každý berie toto slovo ako prázdnu frázu, nezmysel, ktorým nás balamutia vládnuci politici.

Demokracia je vláda ľudu, teda to, že národ sa podieľa na moci v štáte (v ideálnom prípade má moc v rukách národ). No my, národ, sa na moci nepodieľame nijako. Raz za štyri roky dostaneme možnosť si zvoliť, kto nám bude vládnuť. No mimo volieb nemáme právo rozhodnúť o ničom. Moc má v rukách malá skupina ľudí, ktorá rozhoduje o nás a bez nás.

Hlavnou slabinou zastupiteľskej parlamentnej demokracie je to, že my si síce môžeme zvoliť zástupcu, ktorý nám bude vládnuť, no už nijakým spôsobom neovplyvníme jeho činnosť po jeho zvolení. Chýba tu veľmi dôležitá kontrola, prípadne ustanovizne, ktoré by nám dovoľovali odvolať poslanca, ktorý si neplní svoje povinnosti tak, ako by mal, prípadne priamo škodí národu, či sa sám obohacuje na úkor ľudu.

Ďalším veľkým problémom je

to, že ak jednotlivec nie je členom politickej strany alebo nemá žiadny kapitál, nemá šancu sa dostať ako zástupca do parlamentu. Čiže neexistuje rovnosť príležitostí, ako sa podieľať na moci, vzniká vládnuca oligarchia, ktorá medzi seba nepustí nikoho nového, kto by dokázal zmeniť situáciu a vrátiť moc do rúk ľudu. V našej Ústave sa píše, že každý má právo voliť a byť volený. No skutočnosť je úplne iná. Volebné kauzie, ktoré sa musia skladať, aby mohli politické strany kandidovať sú úplne v rozpore s ústavou a obmedzujú právo byť voleným. Tak isto je nespravodlivé, že štát odvádza príspevky politickým stranám, ktoré sú v parlamente. Pretože v súčasnom systéme platí, že kto má viac finančných prostriedkov, ten sa stáva viac viditeľným. Preto mnohokrát dobré myšlienky zostávajú nepovšimnuté, pretože nie je dostatok financií na ich pretlačenie do médií.

Z tohto všetkého jasne vyplýva, že súčasná demokracia vlastne nie je demokraciou, teda vládou ľudu. Je to vlastne diktatúra politických strán. Ja to vojna medzi skupinami určitých ľudí, teda politickými stranami, boj o moc, boj o to, kto bude vládnuť tomuto národu. Úplne sa vytratila solidarita, ktorá tak dobre fungovala v minulosti, teda pred zánikom občinného systému.

Spravodlivosť nebude dovtedy, kým budú páni a poddaní, pretože nik nemá právo rozhodovať o živote iných. Každý by mal rozhodnúť o svojom živote sám. Dnes o nás rozhodujú iní, ktorým nejde o naše blaho, ale o moc a majetok. Preto sa začínajú v súčasnosti ozývať hlasy na úplnú zmenu systému vo svete i na Slovensku. Preto musíme hľadať alternatívy, ako z tohto bezútešného stavu uniknúť. Návrat k ideálom našich predkov je tiež alternatívou, no tento návrat sa musí udiť už bez chýb, ktoré spravili naši predchodcovia. Preto najlepšou alternatívou je spoločenské zriadenie, ktoré bude budované podľa prastarých mechanizmov prispôbených dnešnej modernej dobe.

Stavovská demokracia

Občinný systém by sa nedal zaviesť v súčasnej modernej

dobe, pretože počet ľudí je niekoľkonásobne väčší, ako tomu bolo v dobách, keď občinový systém fungoval. S malým počtom ľudí, ktorí boli v príbuzenskom zväzku a žili vo vidieckych komunitách sa dala veľmi dobre koordinovať ich činnosť. No v súčasnosti, keď sú štáty vytvorené z niekoľkých miliónov ľudí by tento systém bol už zastaraný a neefektívny.

A preto ako nový samosprávny celok by mal vzniknúť stav. Stav je vlastne združenie ľudí, ktorý by v tomto prípade nahradil miesto občiny. Do stavu by sa ľudia už nezaraďovali podľa miesta, kde žijú, ale zaraďovali by sa doň podľa zamestnania, ktoré vykonávajú. Každý by sa mohol stať členom stavu a tak rozhodovať o záležitostiach týkajúcich sa jednotlivých odvetví, ktoré sa ho priamo dotýkajú, nakoľko v nich pracuje. Takže učelia, robotníci, obchodníci atď., každý by mal svoj stav, ktorého by sa stal súčasťou, teda by sa stal súčasťou občiny, kde by boli ľudia z toho istého odvetvia.

Prečo stavy a nie politické strany? Jednak z odborného hľadiska, jednak z dôvodu, aby nevznikali mocenské skupiny, ktoré by mohli uchvátiť moc. Z odborného hľadiska je lepšie, keď o veciach v jednotlivom odvetví rozhodujú ľudia, ktorí v tomto odvetví pracujú. Je neprípustné, aby o veciach robotníctva, či priemysle rozhodovali právnici, či lekári a naopak. V súčasnosti to tak funguje. V stavovskej demokracii rozhodujú ľudia, ktorí jednotlivým problematikám rozumejú. Stavovská demokracia je teda vládou odborníkov.

Pod pojmom mocenské skupiny rozumieme politické strany a finančné skupiny. Z politických strán sa v súčasnosti stali firmy, ktoré potrebujú zisky na to, aby sa udržali pri živote. Veľké finančné prostriedky získavajú najmä podielom na moci, ktorý získavajú v štáte. Politické strany veľmi dobre kooperujú s finančnými skupinami, ba dalo by sa povedať, že finančné skupiny využívajú politické strany pre svoje účely, najmä pre maximalizáciu ziskov. Finančné skupiny a politické strany sú vlastne skoro totožné mocenské skupiny, ktoré rozhodujú o všetkom, čo sa deje v štáte. Teda je to ďalší

dôkaz o tom, že skutočne nevládne ľud.

V stavovskej demokracii je najvyšším rozhodovacím orgánom snem, v ktorom majú zastúpenie všetky stavy, teda všetky zamestnania v spoločnosti. Do tohto snemu si každý stav volí svojich zástupcov, ktorí ho budú zastupovať. Čiže vidíme paralelu s občinovým systémom, ktorý uznávali naši predkovia. V klasickej zastupiteľskej parlamentnej demokracii si zvolíme zástupcu, no nemožno ho už odvolať, ak by si nedostatočne plnil svoje povinnosti, či inak škodil. V stavovskej demokracii takéhoto škodlivého zástupcu budeme môcť odvolať. Hlavne zástupcovia budú musieť vykonávať to, o čom sa rozhodlo na sneme stavu, teda nemôžu vykonávať činnosť v rozpore s tým, čo sa na sneme určitého stavu odhlasuje. Teda budú plne zastupovať záujmy svojho stavu.

Rozhodovanie na sneme nebude podmienené tým, aká strana príslušný návrh predkladá. V súčasnosti sme svedkami toho, že ak niektorá strana predloží návrh zákona, ktorý je prospešný pre blaho občanov, tento návrh býva mnohokrát zamietnutý, pretože ostatné strany sú názorovo rozdielne od ostatných a nepodporia tento návrh iba preto, že ho predkladá opozičná strana. Prebieha tu boj medzi jednotlivými mocenskými skupinám, ktoré majú odlišné názory, na úkor občanov. V stavovskej demokracii nie je dôležité ideologické zameranie zástupcov, preto nedochádza k názorovým treniciam a konfliktom. Rozhoduje sa podľa toho, či návrh je prospešný alebo nie. Pretože podľa môjho názoru politické strany iba zbytočne rozdeľujú národ, ktorý trpí konfliktom medzi jednotlivými skupinami národa. Preto vznik politických strán považujem za najväčší mor, ktorý postihol naše slovanské národy. Veľmi výstižne vyjadril hlavnú ideu stavovskej demokracie náš prvý prezident Jozef Tiso, keď sa na Slovensku, po vzniku slovenského štátu, začalo zavádzať toto spoločenské zriadenie: „Prestávajú vládnuť strany, začína vládnuť národ!“.

Súčasne so zmenou spoločenského zriadenia musí prebiehať aj rozsiahla socializácia hospodárstva a priemyslu, kde by aj zamestnanci

vo fabrikách, či na družstvách rozhodovali o smerovaní podniku a boli by súčasne jeho vlastníkami. Ale to je už skôr ekonomická otázka. No je potrebné, aby zásady občinového systému boli obsiahnuté vo všetkých sférach spoločnosti a štátu.

Záver

Vytvorením stavovskej demokracie v štáte by sme naplnili zásady občinového systému a vytvorili tak najspravodlivejšie spoločenské zriadenie. Stavovská demokracia je vlastne takým reparátom občinového systému. Prastaré zásady prevedené do modernej podoby tak, aby vyhovovali požiadavkám súčasného slovanského človeka.

Tento článok má za úlohu predstaviť širšej verejnosti alternatívu, ktorú ponúka Slovenská pospolitosť. Ponúknuť tému na diskusiu, či podnet na úvahy o tom, ktorý systém je lepší. Pretože dnes už skoro každý vie, že súčasná parlamentná demokracia je nesprávny politický systém už vo svojej podstate, ktorý nevyhovuje našej prirodzenosti a charakteru. Pre rozvoj osobnosti jednotlivca je dôležitá i jeho identita, preto občinový systém je súčasťou tejto identity, nakoľko tento systém vytvorili naši predkovia, vzišiel z umu nášho národa, je čistý a spravodlivý. V tomto systéme je zaručená aj pomerne veľká sloboda jednotlivca, ktorú majú Slovania vo svojej povahe, no nepreháňa sa to s ňou, tak ako tomu bolo v minulosti.

Na tento článok budú neskôr nadväzovať aj iné, ktoré ponúknu aj konkrétne cesty, ako sa ku stavovskej demokracii dopracovať. V nacionalistickom hnutí absentuje predstava o spoločenskom zriadení, či ekonomickom systéme, ktorý by sme mali nasledovať. V súčasnosti žiadna politická strana, či už nacionalistická alebo nie, neponúka revolučné riešenia ako oslobodiť náš národ. Všetky politické strany kolaborovali so systémom, stali sa iba reakciou na revolučné zmeny. Preto Slovenská pospolitosť bude vždy presadzovať revolučné zmeny, revolučnú cestu, ktorou oslobodíme náš národ.

Jakub Hromoslav Škrabák

O PRÁVE BRÁNIT SVOJ ŽIVOT A MAJETOK

...aj so zbraňou v ruke

Ústava Slovenskej republiky hovorí, že občan má právo brániť svoj život a majetok. V súčasnosti je však úplne jasné, že štát nie je schopný zabezpečiť verejnú ani osobnú bezpečnosť. Z tohto jednoduchého dôvodu by mal mať každý slušný občan právo zabezpečiť si ju sám. Na Slovensku síce máme políciu, ktorá by mala chytať zločincov, no v absolútnej väčšine prípadov je zločin najprv spáchaný, a až potom polícia (ak vôbec) začne konať. A to je problém! Logicky potom musí nastúpiť právo slušného občana, ktorý splní zákonné podmienky (vek nad 21 rokov, trestná bezúhonnosť, psychická spôsobilosť, znalosť príslušných zákonov overená skúškou...) vlastniť zbraň na obranu seba alebo svojich blízkych. Podľa môjho názoru štát nesmie poctivých ľudí ukracovať o ich základné právo legálnou cestou nadobudnúť zbraň. Slušní a zákon dodržiavajúci občania musia mať právo v prípade nutnosti, aj so zbraňou v ruke, brániť svoj život a zdravie, ochraňovať príbuzných a nevinných.

Vôbec nebude prehnané, ak poviem, že desať z desiatich zločincov preferuje neozbrojenú spoločnosť, lebo toho čo sa zločinec najviac obáva je ozbrojená „obeť“. Ak by štát zakázal legálne nadobudnúť zbraň, tak zbrane budú mať len kriminálnici. Je jasné, že darebáci s kriminálnou minulosťou (a záznamom v registri trestov) zbrojný preukaz mať nemôžu, ale ak zbraň chcú, tak si ju aj tak nelegálnym spôsobom zoženú. Tým, že by štát sprísnil získanie zbrojného preukazu, by iba odzbrojil normálnych ľudí, nakoľko páchatelia trestných činov chodia aj tak vyzbrojení a je im úplne jedno, že majú zbraň nelegálne.

Pacifisti tvrdia, že zbrane treba odobrať aj ľuďom, ktorí majú zbraň legálne, čiže ľuďom, ktorí majú čistý register trestov, avšak chcú v prípade núdze brániť seba, svoje rodiny alebo nevinné obeť trestných činov. Zdôvodňujú to tým,

že aj keď sa títo držiteľia zbraní nijako neprevinili voči spoločnosti, zbraň je nebezpečná a v budúcnosti by s ňou mohli niekomu ublížiť. Ak budeme takto uvažovať, tak potom bude nutné zakázať aj pilníky, nožnice, sklenné vázy..., lebo aj týmito predmetmi sa dá ublížiť... Tu však treba zdôrazniť najmä fakt, že podiel trestných činov spáchaných so zbraňami v legálnej držbe je v porovnaní s nelegálnymi zbraňami úplne minimálny.

Agresori si vyberajú svoju obeť vždy tak, aby boli v prevahe. Obeť sa môže ubrániť jedine tak, že zvýši svoju šancu na obranu a toto práve dokáže zbraň. Zbraň vyrovnáva šance, aby sa mohli ubrániť aj slabí a starí, ktorí sú u nás najčastejšie terčom lúpeží a prepádov, mnohokrát priamo v ich vlastných príbytkoch.

Povedzme si nejaký príklad: Na Východnom Slovensku sú dlhodobo záhrady a polia slušných ľudí plienené našimi „soláriovými

spoluobčanmi“. Štát cez políciu ani v tomto prípade nie je schopný zabezpečiť majiteľom ochranu ich majetku, veď vyskúšajte zavolať na políciu a požiadajte ich, nech vám prídu strážiť záhradku, tipnem si - vysmejú vás! Je preto absolútne správne mať možnosť aj za pomoci legálne držanej zbrane zadržat páchatela a odovzdať ho do rúk polície.

A že veľa (aj keď legálnych) zbraní zvyšuje kriminalitu? Opak je pravdou! Zbrane v rukách slušných občanov kriminalitu znižujú!

Vezmime si také Švajčiarsko, kde je každý bojaschopný muž povinný mať doma zbraň a kde o nejakej obrovskej kriminalite nemôže byť ani reč. Ďalším príkladom sú Fíni, ktorí patria k najvyzbrojenejším národom v EÚ a počet vražd je tam jeden z najnižších v Európe. Jednoducho, čím viac slušných ľudí si zaobstará zbrojný preukaz, tým bude nižšia kriminalita, pretože

ak by kriminálnik vedel, že ním vyhladená obeť je s najväčšou pravdepodobnosťou ozbrojená, určite by si dva krát rozmyslel, či sa pokúsi o nejaký prepád, znásilnenie, ublíženie na zdraví a podobne.

Naopak v krajinách, kde pristúpili k sprísneniu zákonov o zbraniach (Anglicko, Austrália, atď...) ihneď nastal trend rastúcej kriminality. Smutným príkladom je hlavne multikultúrne Anglicko, kde v roku 1997 držanie zbrane na obranu zakázali a odzbrojili držiteľov legálnych zbraní. Odzbrojenie všetkých slušných občanov malo za následok nebývalý nárast kriminality, keďže kriminálnici, najmä gangy zložené z neeurópskych prisťahovalcov, ostali naďalej ozbrojení nelegálnymi zbraňami. Preto na margo diskusií o legálnej držbe zbraní položím na záver otázku, na ktorú si už odpovie každý sám: „Aký má zmysel odzbrojiť slušných ľudí a zločincov zbrane ponechať?!“

-K zachovaniu slobody je nevyhnutné, aby ľudia vždy mali zbrane a tiež aby sa učili, hlavne v mladosti, ako ich používať. Richard Henry Lee.

-Zobrať človeku zbraň, pretože by

mohol niekoho zastreliť, je ako vyrezať mu jazyk, pretože by mohol niekoho uraziť. Neznámy autor

-Demokracia je, keď dvaja vlci a jedno jahňa hlasujú, čo bude na večeru. Sloboda je, keď dobre ozbrojené jahňa odmietne hlasovať. Benjamin Franklin

-Neozbrojený človek môže pred zlom iba utiecť, ale zlo nejde premôcť útekom. plukovník Jeff Cooper

-Tí, ktorí prekovali svoje meče na radlice, budú orať pre tých, čo to neurobili. Neznámy autor

-...oprávnená obrana nie je právom, ale priamonevyhnutnou povinnosťou pre toho, kto je zodpovedný za život iného, za rodinu, či za štát. Nanešťastie sa stáva, že potreba učiniť agresora neschopného páchať škody niekedy vyžaduje vzatie jeho života. V takomto prípade je tento osudový dôsledok možné pripočítať agresorovi, ktorého činy k tejto ujme viedli. Ján Pavol II

-Dvadsaťpäť (amerických) štátov umožňuje človeku kúpiť zbraň, pripnúť si ju a vyjsť na ulicu bez akéhokoľvek povolenia, niektorí tvrdia, že je to šialené. Avšak 4 z 5

vrážd v USA sa stanú v tej druhej polovici štátov, tak kto je tu šialený? Andrew Ford - skladateľ a rádiový hlásateľ

-Všetka politická moc pochádza z hlavne pušky. Všetkými zbraňami musí vládnuť komunistická strana, aby takto žiadne zbrane nemohli byť nikdy použité proti strane. Mao C'Tung

-Jeden človek s puškou je schopný kontrolovať sto neozbrojených. Vykonávajte plošné prehliadky a za nájdené zbrane popravujte. V.I.Lenin

-Keď vláda začne ľuďom zabavovať zbrane, vedzte, že ich budete zanedlho potrebovať. Neznámy autor

-Slobodní ľudia, by nielen mali byť ozbrojení a disciplinovaní, ale mali by mať dostatok zbraní a munície, aby uhájili svoju nezávislosť pred kýmkoľvek, kto by ich chcel utlačovať - vrátane ich vlastnej vlády. George Washington

Martin

AKO LEGÁLNE NADOBUDNÚŤ ZBRAŇ?

K tomuto článku sa hodí aj stručný návod k tomu, ako zbraň legálne nadobudnúť. V spoločnosti prevláda nesprávny názor, že zbrojný preukaz je veľmi ťažké získať, že jeho získanie je podmienené veľkými finančnými nákladmi. No nie je to úplne tak, ako si mnohí ľudia myslia. Ponúkame vám teda stručný návod, ako zbraň nadobudnúť legálnou cestou. Uvádžame návod na získanie zbrojného preukazu (ďalej len ZP) skupiny A a B, ktoré sú pre verejnosť zaujímavé.

Je dôležité, aby sme laikom vysvetlili aký je rozdiel medzi týmito skupinami. Nebudeme vás zbytočne zatažovať citáciami zo zákona (aj

keď pri získavaní ZP budete musieť do zákona o zbraniach a strelive nahliadnuť), ale stručne vysvetlíme čo tieto skupiny znamenajú.

Skupina A (nosenie zbrane a streliva na ochranu osoby a majetku) – Je to skupina ZP, ktorá oprávňuje, aby ste nosili zbraň a strelivo pri sebe. Môžete mať zbraň nabitú, náboj v komore, zbraň môže byť pripravená na použitie. Zbraň však nemôžete nosiť na viditeľnom mieste. Na túto skupinu ZP potrebujete mať zdôvodnenie, prečo potrebujete zbraň nosiť pri sebe. Príklad zdôvodnenia: boli ste fyzicky napadnutý, ste podnikateľ, prenášate veľké finančné čiastky. Čiže platí,

že ak žiadate o túto skupinu zbrojného preukazu, potrebujete dokázať potrebu nosenia zbrane a streliva pri sebe.

Skupina B (držanie zbrane a streliva na ochranu osoby a majetku) – v skupine B platí, že zbraň nemôžete nosiť pri sebe. Môžete ju mať doma a použiť ju v prípade ohrozenia života, zdravia alebo majetku. Zbraň nemôžete nosiť pri sebe. Ak s ňou idete na strelnicu, zbraň musí byť nenabitá a zásobník sa musí prevážať mimo zbrane. Túto skupinu by mal dostať každý, netreba špeciálne zdôvodnenie potreby vlastniť zbraň.

Postup pre žiadateľa o vydanie ZP:

1. Ešte pred podaním žiadosti na vydanie zbrojného preukazu si pripravíte veci, ktoré budete potrebovať ako prílohy ku žiadosti. Na podanie žiadosti o vydanie ZP potrebujete splniť požiadavky a to – žiadateľ musí byť plne spôsobilý na právne úkony, bezúhonný a spoľahlivý (zo záznamom v registri trestov máte smolu) a musí dosiahnuť predpísaný vek 21 rokov.
 - a) Najprv sa zjédete odfotiť do fotoslužby, pretože potrebujete dve fotografie rozmeru 30 x 35 mm. To stojí cca 3 eurá.
 - b) Potom zjédete k svojmu odvodnému lekárovi, ktorý vám vystaví potvrdenie, že ste spôsobilý na držanie/nosenie zbrane a streliva. Toto potvrdenie podľa sadzobníka stojí cca 30 – 40 eur.
 - c) Podľa poslednej novely zákona o zbraniach a strelive treba dokázať psychickú spôsobilosť na držanie/nosenie zbrane a streliva. Preto si pozistujte, ktorý psychológ vo vašom okolí túto službu ponúka. Sú to vlastne psychotesty pre žiadateľa o zbrojný preukaz. U psychológa zaplatíte cca 80 eur (najdrahšia položka z celého vybavovania ZP). Každý psychológ má iný sadzobník, čiže to nemusí byť s určitosťou táto suma.
 - d) V prípade ak žiadate o skupinu A, musíte pridať ako prílohu k žiadosti napr. potvrdenie od zamestnávateľa, že nosíte tržbu, či kópie trestných oznámení, ak ste boli fyzicky napadnutý, či potvrdenie o tom, že ste živnostník. Tieto potvrdenia nestoja skoro nič, preto je cena zanedbateľná.
2. Ak už máte vybavené všetky tieto potvrdenia zjédete na príslušnú policajnú stanicu (podľa vášho trvalého bydliska) na oddelenie zbraní a streliva, kde vypíšete a podáte žiadosť o vydanie zbrojného preukazu. K žiadosti pripojíte všetky potvrdenia a fotky, ktoré ste získali. Teda potvrdenie od obvodného lekára, potvrdenie od psychológa, dve fotografie a potvrdenia o tom, ak požadujete skupinu A, že zbraň potrebujete. Podanie žiadosti stojí 16,50 eur a platí sa v kolkoch. Čiže ak pôjdete podať žiadosť, pripravte si kolky v tejto hodnote. Správne poplatky sa vždy platia v kolkoch.
3. Po podaní žiadosti o vydanie ZP musíte mať do 60 dní skúšku, kde dokážete odbornú spôsobilosť nosiť/držať zbraň a strelivo. Termín skúšky vám oznámia buď priamo pri podaní žiadosti, alebo vám ho oznámia písomne najneskôr 14 dní pred termínom, kedy bude skúška prebiehať. Tento čas využijete na to, aby ste si preštudovali zákon o strelných zbraniach a strelive. Predávajú sa i publikácie s testovými otázkami. Nemusíte sa báť, nie je to nič ťažké, len sa treba učiť. Je to podobné ako skúška v autoškole. Správny poplatok za vykonanie skúšky je 49,50 eur. Čiže na skúšku si vezmite kolky v hodnote 49,50 eur.
4. Asi tri dni po vykonaní skúšky vám vydajú zbrojný preukaz. Potom si môžete vybrať zbraň a vybaviť nákupné povolenie a zbraň si zadovážiť.

Ako vidíme, nie je to až také nákladné a zložité. Za celý zbrojný preukaz zaplatíte asi 190 eur. Veľmi dobré informácie získate aj na stránke združenia vlastníkov strelných zbraní – www.legistelum.sk. Dúfam, že sme vám aspoň trochu pomohli k tomu, aby ste mohli ochrániť seba, svoju rodinu a majetok.

ROZHOVOR - VELMOR

Nádejná mladá kapela z Nitry

Prinášame Vám rozhovor s mladou dynamickou kapelou z Nitry - VELMOR, ktorá vystúpila zo stereotypných textov a začala otvárať srdcia všetkých tých, ktorí milujú svoju zem, presne ako títo chalani z tejto zostavy. Ich texty pripomínajú hrdinov zašlých časov, no večne živých a pulzujúcich v našej krvi. Zvuk je mierne poznačený domácim masteringom, no kvalita hudby a spojenie viacerých štýlov vytvárajú jedinečnú melodickú tvorbu. Piesne tejto formácie z matky slovenských miest ako si s obľubou hovoria nájdete aj na youtube.

Zdravím Ťa Števo! Máme tu vašu dlho očakávanú tvorbu v podobe štyroch úžasných songov, či už je to je to Pohreb ľudského rozumu alebo Milan Rastislav Štefánik, čo osloví každého Slováka ...ale poďme si čo-to povedať o formovaní kapely.

1. Akými vývojovými fázami prešla kapela až kým dospela do konečnej podoby s názvom Velmor?

Ako prvé by som vám chcel poďakovať, že mám možnosť niečo napísať o našej kapele. Ale poďme k tvojej prvej otázke. Začali sme asi ako väčšina rock n roll kapiel v pivnici, a to priamo u mňa doma. Kapelu sme dali dokopy ja s Ďufom a ty sám si potom priviedol judeho do kapely. Takže prvá zostava bola: ja (Števo) - doprovodná gitara, Ďufo - bicie, Jude - sólo gitara a ty (Sviny) - bass gitara. V pivnici na priestore asi 2x2 metra štvorcového sa odohrávali prvé pokusy o tzv. hudbu. Bolo to naozaj ťažké. Neboli peniaze na poriadne aparáty a nástroje samotné. Ja sám som hrával na starej Jolane, ale vďaka aspoň za ňu. Zo začiatku sme vôbec nemali spev, len sme robili melodické vecičky, čisto instrumentálne. Po čase sa nám ponúkol na spev Sólíčko, a ten nás posunul o dosť ďalej. Bohužiaľ, po čase nás opustil, tak ako aj ty a zostali sme zostava ja, Ďufo a Jude,

čiže bicie a 2x gitara. Museli sme niečo vymyslieť, tak som skúsil spev ja a spievam dodnes. Po čase však dochádzali peniaze, bolo tu málo roboty tak Jude a Ďufo odišli do zahraničia zarábať peniaze. Jude ostal dlhšie, tak sme museli niečo vymyslieť. Do kapely som zavolať Borisa (super chalan), ktorý sa

chytil basy a išlo mu to perfektne. Ale zakliatie kapely pokračuje. Po príchode Judeho zo zahraničia, ktorý bol plný odhodlania hrať, nás opúšťa Boris, tak sme boli zase bez basáka. To už je normálne jak telenovela toto. Do kapely prichádza Juro a začíname skúšať v kompletnej zostave. Nedávno nás

však postihol ďalší otras a to, že odišiel Ďufo. Tak sme momentálne bez bubeníka, aj keď s nami občas skúša jeden chalan z Moraviec, uvidíme ako to celé dopadne. Od našich začiatkov prešli 3-4 roky čo spolu hráme. Ale z toho naozaj hráme ani nie rok kvôli týmto večným problémom. Asi toľko na začiatok. **2. Ako by si charakterizoval kapelu a členov ako frontman skupiny?**

Členov som opísal v prvej otázke. A to, čo nás všetkých spája je láska k vlasti, hudba a sem tam nejaký ten aperitív. Myslím si, že sme super partia a časom už konečne vylezieme

z tej skúšobne.

3. ako by si nazval štýl ktorý hráte? sú tam citelné prvky punku, oi ale aj heavy metalu.

Máš pravdu, všetko toto sa tam nachádza. Ľudia však počuli len vážne minimum z toho, čo hrávame. Snáď sa časom podarí spraviť to CD. Tých viac štýlov je tam preto, lebo každý z nás počúva niečo iné a doplní do pesničiek niečo zo seba. To sa mi na tej hudbe páči.

4. vízie vašej hudby do budúcnosti?

Žáner zostane určite rovnaký, melodickosť nás snáď nikdy neopustí. Dúfam, že sa ľuďom ďalšie veci

budú páčiť rovnako ako tieto prvé. **5. Co vás inšpirovalo k textom a kto poväčšine sa venuje textovej tvorbe?**

Texty sú kapitola sama o sebe. Písal ich poväčšine Jude a ja som ich upravil do pesničiek. Hlavnou inšpiráciou je boj proti kapitalizmu, centrálnym bankám, iluminátom a ako som vyššie spomenul - láska k vlasti.

6. aký je tvoj obľúbený hudobný štýl?

Jednoznačne punk.

7. aké by si chcel, aby mala smerovanie kapela?

Chceme, aby naše pesničky otvorili ľuďom oči, aby si uvedomili čo sa tu deje. Ľudia pamätajte! Média vás vždy klamali, klamú a klamať budú!

8. chcel by si niečo odkázať vašim fanúšikom?

Tak, samozrejme. Dúfame, že aj napriek kvalite vecí, ktoré doposiaľ vyšli, vám niečo dali. Urobili vám lepšiu náladu, poprípade zlepšili zlý deň. Budeme sa naďalej snažiť niečo pre vás robiť. Nakoniec asi jediné. Ďakujeme vám všetkým, robíme to pre vás!

*Za redakciu sa pýtal
Lubomír Mollár*

JURAJ ČERVENÁK - BOHATIER

Recenzia na knižnú trilógiu

V trilógii Bohatier vyšli tri knihy - Ocelové žezlo, Dračia cárovná a Biela veža. Ako som už písala, autor sa zameril hlavne na slovanskú históriu a mytológiu. Pri ich písaní si našťudoval niekoľko ruských bylín, vychádzal nielen z vlastnej fantázie a mytológie, ale takisto sa v príbehoch nachádzajú aj reálne historické osobnosti, miesta, či boje. Príkladom je napríklad postava kyjevského kniežata Svjatoslava alebo Svenelda. Sveneld bol skutočný varjagský bojovník v službách Svjatoslava. Hlavnou postavou trilógie je Ilja Muromec, legendárny bohatier z ruských bylín. V knihách sledujeme jeho putovanie z rodného kraja do mnohých ďalekých miest.

V každej z kníh nájdete dobovú mapu, v dodatkoch prehľad spomenutých pojmov, napríklad skutočných miest, osobností ale aj mytologických bytostí a božstiev. Obálka každej knihy je nádherné spracovaná výtvarníkom Michalom Ivanom.

Ocelové žezlo

Dej knihy Ocelové žezlo sa odohráva koncom 10. storočia, kedy sa vlády nad Kyjevom a Novgorodom ujíma knieža Svjatoslav. V prvých kapitolách sa zoznamujeme s Iljom z kmeňa Muromcov, budúcim hrdinom. Je chromý, žije v dedinke Karačarovo a je odmietaný

spoločnosťou. Po tom, ako sa odohrá veľké nešťastie, pri ktorom je veľká časť jeho rodných zabitá a ďalšia odvečená krutými nájazdníkmi, stretáva troch žobrákov. Pomocou kúziel ho jeden z nich zbavuje kliatby a z Ilju sa stáva mohutný, zdravý a hlavne silný muž, ktorý dychtí po pomste. V sedle svojho verného koňa Buruška sa vydáva na cestu sám, avšak tá sa čoskoro skríži s cestou kniežata Svjatoslava a jeho družinou bohatierov, ku ktorým sa pridáva, keďže upierajú pohľad na rovnaký cieľ - Dračiu vežu v bulharskom Suware.

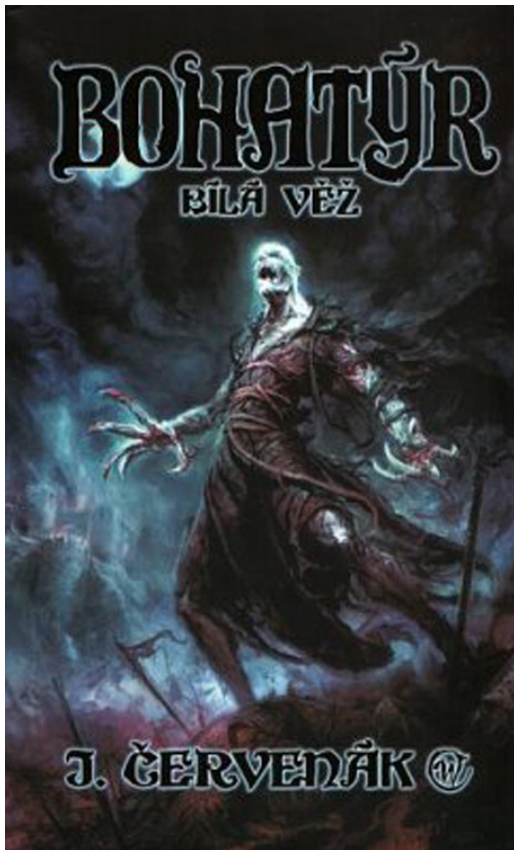
Počas Iljovej cesty sa stretávame s rôznymi pohanskými kmeňmi, náboženstvami a zvykmi. Muromec prežíva tvrdé boje, neľútostné podmienky, duševné vypätia ale takisto aj hlboké priateľstvá, čaro bohatierskej družiny a priazní bohov. Vpred ho neustále ženie túžba po pomste a takisto láska.

Autor nesleduje len hlavného hrdinu, ale dáva veľký priestor aj ostatným postavám. Sledujeme cestu kniežata Svjatoslava, ktorý bol dravým, no múdrom vládcom a bojovníkom. Práve vďaka svojej prefíkanosti a múdrosti sa mu podarí získať nadvládu aj nad bulharským mestom Bolgar. V závere knihy útočí Svjatoslav so svojou družinou na Suwar - miesto, ktoré je desivé pre mnohých hlavne Dračou

vežou, v ktorej sídli obrovská sila, ktorú ovláda čarodejník Tugarin pomocou ocelového žezla s dračou šupinou. Práve s touto silou sa bude musieť Ilja a jeho priatelia bohatieri popasovať...

Dračia cárovná

Svjatoslav, Ilja a ostatní bohatieri sídli v podmanenom bulharskom Bolgare. Do deja sa dostávame dva mesiace po bitke v Suware, v ktorej stratili svojho veliteľa družiny Volcha a netúžia po ničom inom, ako po tom, aby ho pomstili. Na svedomí ho má dračí čarodejník Tugarin, o ktorom sa dozvedajú, že odtiahol na sever a zdržuje sa pri kmeni Čeremisov. O Tugarinovi sa šíria správy, že sa plánuje vydať k Polnočným horám, kde sídli krutá Baba Jaga, matka hadov, spolu so svojimi dcérami. Svjatoslav vydáva rozkazy a posielal družinu desiatich bohatierov spolu s vojskom Varjagov na dlhú a nebezpečnú cestu. Počas nej sa stretávajú so stvoreniami z iných svetov, musia sa prebiť mnohými nebezpečnými bitkami a dostávajú sa až k úzmiu tajomného kmeňa Čudov, ktorý napáda práve bájna Baba Jaga. Takisto ani len netušia, že počas svojej cesty narazia na niekoho, o kom si mysleli, že ho už nikdy neuvidia... V závere svojej cesty objavujú skrytý svet bohov,

ich neskutočnú silu a opäť pociťtia aj silu dračej šupiny.

Červenák sa opäť hlboko venuje viacerým postavám, vieme aké majú myšlienky, túžby a vieme aj o tom, čoho sa obávajú. Sledujeme vývoj ich charakteru, ktorý sa zmení hlavne jednej postave. V tejto knihe je viac prvkov fantasy ako histórie. Je plná

duchov, bájných bytostí, pohanskej mágie a bohov. Postava kniežata Svjatoslava je v pozadí príbehu, viac priestoru majú samotní bohatieri a Ilja.

Biela veža

V poslednej knihe trilógie sa opäť dostávame k bohatierskej družine, ktorá je síce v dôsledku mnohých bojov chudobnejšia o množstvo členov, ktorí ju tvorili na začiatku, no stále drží pokope. Avšak postupom času sa začne pomaly rozpadat', objavujú sa konflikty a Ilja si uvedomuje, že nepriateľmi družiny nie sú len vyčerpávajúce boje s Chazararmi, či Pečenegmi, ale takisto niekto, kto bol kedysi ich blízkym a verným priateľom, no teraz začal rozosievať temnotu do ich srdc a tak rozožierat' vnútro družiny...

Do popredia sa opäť dostáva Svjatoslav, ktorý plánuje posunúť hranice Kyjevskej ríše ešte ďalej a rozhodne sa viesť vojnu proti Chazarskej ríši, ktorá bola hlavnou mocnosťou v oblasti Kaspického mora. Spolu so svojim vojskom sa jej vydáva naproti. Tým jeho vojenské ťaženie ešte len začína. V okolí sú totiž územia Alanov, Avarov a iných národov na kaukazských úpätiach.

Najviac zaujímavá je pre nich však pevnosť Šarkil - Biela veža, ktorá sídli na rieke Don a hovorí sa o nej, že je nedobytná. Práve o tomto mýte sa chce Svjatoslav presvedčiť...

Zaujímavé na tejto knihe je to, že vojnu a celý priebeh dobývania nesledujeme len z pohľadu Svjatoslava, ale takisto aj z druhej strany. Stretávame sa s novými výraznými postavami, napríklad chazarským princom Dávidom, chazarským kaganom Herodesom alebo alanskou princeznou Semirou. Kniha je plná bitiek, výbojov a spojenectiev.

Túto sériu výborných kníh odporúčam každému fanúšikovi fantasy literatúry, slovanskej mytológie a histórie. Červenák píše pútavo, už po prečítaní pár strán vás príbeh pohltí a nebudete sa chcieť odtrhnúť od knihy. Po prečítaní jednej sa ihneď pustíte do ďalšej. Sú plné napätia, vyhranených a hlavne prekvapivých situácií, zvrátov, ale obsahujú aj dávku vtipu a situácie príjemné, ktoré sú spojené hlavne s bohatierskymi priateľstvami a vernosťou. Nájdeme v nich aj dobrotu, či lásku.

Autor odviezol vynikajúcu prácu, dovoľm si povedať, že toto dielo môže kľudne konkurovať zahraničným titulom. Tak smelo do čítania!

Simona Kocurková

Juraj Červenák je pôvodom slovenský spisovateľ, narodený 16. júna 1974, ktorý sa venuje hlavne fantasy literatúre, okrem toho je však aj redaktorom časopisov (napríklad Fantázia, Pevnosť a ďalšie) a venoval sa aj písaniu pre filmové magazíny (v súčasnosti píše aj denné aktuality na ČSFD). Medzi jeho najznámejšie diela patria knihy o Conanovi, černokňažníkovi Roganovi a bohatierovi Iljovi Muromcovi.

Prvé jeho diela publikoval pod pseudonymom Thorleif Larssen. Knihy fantastického a dobrodružného žánru píše už od roku 1993. Čitateľskú popularitu a uznanie získal až svojimi neskoršími knihami, ktoré publikoval už pod vlast-

ným menom a v ktorých spracoval hlavne motívy slovanskej histórie a mytológie. Medzi tieto knihy patria trilógie Černokňažník a Bohatier a takisto romány o českom hrdinovi Bivojovi. Okrem románov má na svedomí aj rôzne poviedky a novely.

Je dvojnásobným držiteľom ocenenia Česko-Slovenskej Akadémie science fiction, fantasy a hororu v kategórii Najlepšia česká a slovenská kniha (2006 a 2009). Jeho romány a poviedky boli preložené do češtiny, ruštiny, angličtiny a poľštiny.

Od roku 2005 sa tento populárny slovenský autor fantasy literatúry venuje písaniu na voľnej nohe.

MOSH PIT - WE CARRY THE HEART

...of revolution

Nosíme srdce... Tak znie názov albumu od nemeckej kapely Moshpit, ktorý vám chcem predstaviť. Kapela bola založená v Altenburgu v Nemecku v roku 2002. Štýl, ktorý hrá Moshpit by sme mohli definovať ako metalcore.

Metalcore je taká zmiešanina hardcoru a metalu. Kapela sa prvé roky venovala skúšaniam, prípadne nahratiu nejakých skladieb do výberových albumov najmä hatecorových kapiel. Svoj prvý album vydali v roku 2007 pod názvom *Mirror of an unbroken faith*. Tento album sa stretol s veľkými pozitívnymi ohlasmi na nemeckej scéne, ako i v zahraničí. Dalo by sa povedať, že tento album ovplyvnil veľa ľudí i hudobníkov.

Moshpit spolu s nemeckou kapelou Brainwash (tieto dve kapely sú personálne prepojené) do značnej miery spropagovali štýly ako sú metalcore a hatecore, etablovali ich na národnú scénu a oslovili svojimi revolučnými nacionalistickými myšlienkami aj širšiu verejnosť. No a hlavne sa ľudia na ich koncertoch zabávali. Tieto dve kapely pravidelne hrávali aj na kultúrno-politickom festivale *Fest der völker* (Festival národov) v Nemecku, ktorý sa každoročne organizuje ako stretnutie nacionalistov z celej Európy ako znak európskej jednoty.

Po vydaní prvého albumu od Moshpit zavládla moshpitmánia a fanúšikovia chceli viac materiálu,

ktorý by mohli užívať (samozrejme hudobného ;)). Čakali dlhých päť rokov, kým sa dočkali vydania druhého albumu, ktorý vyšiel nedávno. Kapela ho vydala na desiate výročie svojho vzniku a nesie názov – *We carry the heart*.

Tento album vydali v nemeckom vydavateľstve OPOS records (One People One Struggle), ktoré vydáva kapely zvučného mena, napríklad Burning hate, Nordfront, Sturmwehr alebo Hope for the weak. Vydaniu albumu predchádzala, na undergroundové pomery, veľká reklamná kampaň, ktorá držala fanúšikov tejto kapely v obrovskom očakávaní príchodu nového albumu. Reklamná kampaň hlavne sľubovala viac politický a emotívny album.

Ak hodnotím album, zhodnotím ho najprv zvonka, teda obal disku. Obal je robený profesionálne, vidieť, že si dali na ňom veľmi záležať. Je dobre riešený hlavne tým, že obal bookletu je prekrytý priesvitným papierom s názvom albumu a tak keď sa dá dokopy s titulným obrázkom na bookletu, vytvára veľmi pekný dojem. Texty v bookletu sú pekne upravené a čitateľné. Celý album art

je prepracovaný do posledného detailu. Dokonca tam nájdeme určité šifry (prajem protiextrémistickému oddeleniu veľa zábavy pri lúštení J), ktoré nám zanechávajú určité odkazy. Hlavným motívom albumu je sympatická slečna, ktorá sa bude páčiť hlavne milovníkom potovaných dám, ktorá nesie srdce (ústredný motív celého albumu).

Ale poďme teraz už k hudbe samotnej (istotne ste sa už pýtali, kedy začnem). Tento nový album je o poznanie iný, ako ten predošlý. Je to hlavne výmenou speváka. Do kapely prišiel nový spevák z maďarskej kapely Voice of justice, ktorý kapelu posunul hodný kus napred, čo sa týka spevu. Skladby sú technicky zložitejšie, rýchle a našliapané (hlavne bubeník sa musel poriadne našliapať dvojkopákom). Sú častejšie používané sample, hudobné i s hovoreným slovom. Celkovo mám z tohto CD dojem epického kúska. Epickosť zaručuje hlavne krásny klavírny Prológ, ktorý otvára album ale i koniec s názvom Epitaf.

Hneď po úvodnom prológu nekompromisne nastupuje gitarový metalcoreový útok sprevádzaný spevom

(revom) nového speváka...

Na tomto mieste sa musím pozastaviť, aby som uznal obrovské kvality speváka. Hlavne rozsah zafarbení vokálu je obdivuhodný. Od čistého spevu, cez klasický coreový vokál až po deathmetalový growl. Všetky typy vokálov zvláda bravúrne. Prvýkrát som si ho všimol v kapele Voice of justice, kde sa mi už vtedy zdal na našej scéne ojedinelý, ojedinele dobrý spevák. No od vydania albumu od Voice of justice – Eruption of hate, sa výrazne zlepšil a je to spevák

... ktorý zdrvujúco útočí na uši poslucháča, ale i na jeho svedomie. Rýchle pasáže sa striedajú s pomalými. Čistý vokál sa strieda s revom, melodickosť s údernými

agresívnymi rytmami, čiže viac ľudí si nájde v tejto hudbe to, čo sa im páči. Štruktúra piesní je rôznorodá a preto nenudí. Celý album som počul snáď tisíc krát, no stále ma neprestal baviť. Pri tejto kapele som pochopil, že gitary sú mocnými zbraňami, ktorým asistuje skvelý bubeník s technikou guľometnej palby. Zvuk je kvalitný a čistý, mastering je zvládnutý na jednotku s hviezdičkou.

Texty obsahujú témy ako lásku, nenávisť, odpor proti tyranii, revolúciu, boj za slobodu, jednoducho všetko, čo je dôležité. Slová, ktoré sú prednášané majú hĺbku a útočia na správne miesta. Mne sa najviac páči skladba Phoenix, ktorá pojednáva o znovuzrození z popola

v silnejšej porobe. Tak ako by sa malo obrodíť aj naše hnutie.

Ak by som mal popísať všetky aspekty tohto albumu, bol by tento článok mnohonásobne dlhší. Zjednodušíme si to a nechám poslucháčov, nech aj sami zhodnotia toto CD. Jednoduché je lepšie vypočuť si ho a zistíte, že som neklamal.

Spomenul som nespočetné množstvo pozitív, no najviac námahy som si uštedril, keď som mal hľadať negatíva. Našiel som asi iba jedno. Moshpit je nemecká kapela a preto by sa hodilo, aby aspoň jedna pieseň bola spievaná v nemčine. Všetky piesne sú totiž v anglickom jazyku (aby som im až tak nekričím, sample sú nahovorené v nemčine). Na predošlom albume sme mohli nájsť dve piesne v nemeckom jazyku. No tento aspekt má i výhody, kapela totiž veľmi dobre prerazila na medzinárodnú scénu.

Ak by som mal zhodnotiť album celkovo, ide o veľmi podarený kúsok, ktorý kvalitou konkuruje komerčným kapelám, ktoré sú brané za top kapely v tomto žánre. Som veľmi rád, že som investoval do kúpy originálneho CD. Neboli to vyhodené peniaze. Podľa môjho názoru je tento kúsok najlepším počínom, ktorý sa vydal na nacionalistickej hudobnej scéne. Preto si ho treba vypočuť. Túto vyčerpávajúcu recenziu ukončím citátom, ktorý prezentoval môj kamarát, keď si vypočul tento album: „Nový Moshpit je porno pre uši!“

Jakub Hromoslav Škrabák

HIP HOP

To, čo ste o ňom nevedeli...

V dobe keď rep s pronárodnou tematikou naberá na obrátkach, sa medzi nacionalistami stále častejšie vyskytujú spory o tom aký postoj voči tomu zaujať. Jedni zostávajú zdržanlivejší postoj a vyčkávajú akým smerom a spôsobom sa bude celá vec vyvíjať, iní ho zatracujú ako niečo nedôstojné, čoho novodobé korene siahajú do multikultúrneho prostredia Ameriky s dôrazom na nesporný vplyv farebných pri vzniku a spopularizovaní hip hopovej subkultúry kde predstavuje rep základný pilier na ktorom je postavený celý hudobný žáner. Ďalší zas nadšene vítajú zmenu a búranie subkultúrneho stereotypu z ktorého sa snaží národné hnutie v záujme progresu vymaniť, s dôrazom na nutnosť importu a propagácie pronárodných myšlienok, hoc aj prostredníctvom hudby, medzi širšiu skupinu ľudí s prednostným zameraním na mladú generáciu u ktorej je hip hop nesporne veľmi populárny.

Ja osobne sa radím do tej tretej kategórie ľudí, pričom rep vnímam ako ideálny spôsob sebayjadrenia s možnosťou otvorene sa dotýkať hovoreným slovom cez rýmy tých najpálivejších tém a problémov s akými sa naša spoločnosť v súčasnosti stretáva. Je pravda, že základy modernej hip hopovej subkultúry ako komplexného celku, ktorého neodmysliteľnú súčasť okrem iného tvorí príznačný štýl hudby, položila farebná mládež v 70. rokoch minulého storočia v Americkom meste New York. Ale ako to už so subkultúrami často krátko býva, v dobe kedy sa tešia najväčšej

oblube dochádza časom v rámci samotnej materskej subkultúry k štiepeniu, vzniku nových prúdov a čiastočnému odklonu od svojich začiatkov vo veľmi individuálnej miere.

Na okraj môžu ku príkladu poslužiť hneď dve subkultúry v ktorých si pronárodné myšlienky pretláčajú svoje miesto bez ohľadu na to, či sa to zástancom zvyšku jednotlivých prúdov páči alebo nie. Reč je o metalovej a hard core subkultúre, i keď snáď ako najvierohodnejším príkladom by mohlo slúžiť mládežnícke hnutie Skinheads, ktorého odklon od svojich apolitických koreňov bol vo vzťahu k národne orientovaným subjektom nesporne badateľný v najvyššej miere.

No vráťme sa späť k hip hopu/repu. Jeho popularita vzrástla natolko, že sa mu podarilo zboriť jazykové, rasové aj náboženské bariéry čo mu otvorilo dvere snáď do každého kúta sveta. Výnimku netvorí ani Európa a biely rep, ktorý má svoje špecifiká a v princípe je v mnohom výrazne odlišný od Amerického „gangsta rapu“ ktorý bol vždy charakteristický najmä pre čiernu komunitu na okraji spoločnosti, kam aj vždy patrila a patriť bude.

Stále sa však možno takmer pravidelne stretnúť s tvrdením, že patent na rap patrí výhradne čiernym ľuďom, nakoľko sa repu pripisuje nadväznosť na západoafrických gritov (hoc predstava tohto prenosu z primitívneho Afrického kmeňa do Bronxu sa javí byť ako nanajvýš pochybná), ktorých piesne obsahovali recitované prvky, vďaka čomu

sa vo všeobecnosti rep pokladá najmä za doménu černochovo. Podľa aplikácie rovnakej logiky môže náš rap s hrdosťou nadviazať na gusliarov z juhoslovanských krajín, ktorí pri hre na gusle, čo je srbský ľudový hudobný nástroj, poetickou piesňou prerozprávali tradičné piesne a legendy, pričom zároveň poskytovali aj dobovú výpoveď o živote, pričom výpoveď o živote je kľúčovou témou značnej časti reperov aj v súčasnosti. Čo ma privádza k tvrdeniu, že spôsob podobný repovému druhu sebayjadrenia nám ako Slovanom nie je tak cudzí ako by si mohol niekto myslieť.

Potvrďuje to aj pôsobenie mnohých národne uvedomelých a v textoch neraz národné hodnoty propagujúcich hip hopových zoskupení, ktoré vzišli z nášho slovanského prostredia a ktorých počet neustále narastá. Povedal by som, že v tomto prípade porekadlo „stačí raz vidieť, ako stokrát počuť“ platí obrátene.

A teda, aby ste si mohli sami utvoriť o tejto hudbe svoj vlastný obraz, nižšie uvediem niekoľko náhodne vybraných skupín tohto žánru z rôznych krajín, ktorých tvorba je v rôznej miere ovplyvnená ako nacionalizmom tak aj vlastenectvom. Sú nimi Duoradikal z Česka, Zjednoczony Ursynów z Poľska, Beogradski Sindikat zo Srbska, Ёж, С.П.О.Т., Алёша Lacoste, ГПОТ a D-MAN 55 z Ruska. Na Slovensku ešte formácia podobného charakteru žiaľ nie je. Úprimne však dúfam, že sa to čoskoro zmení.

Kolja

OMIETKOVÝ DÉMON

ZJAVÍ SA ČOSKORO!
sledujte pospolitost.wordpress.com
NA HORORA!

TLAČTE, KOPÍRUJTE, ROZŠIRUJTE! V PRÍPADE ZÁUJMU NÁS MOŽETE
FINANČNE PODPORIŤ.

ČÍSLO ÚČTU: 2 6 2 5 8 4 5 5 7 1 / 1 1 0 0 TATRA BANKA.

KONTAKT NA REDAKCIU: PRUTY@POSPOLITOST.ORG